ముంగిటి మల్లె

- కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

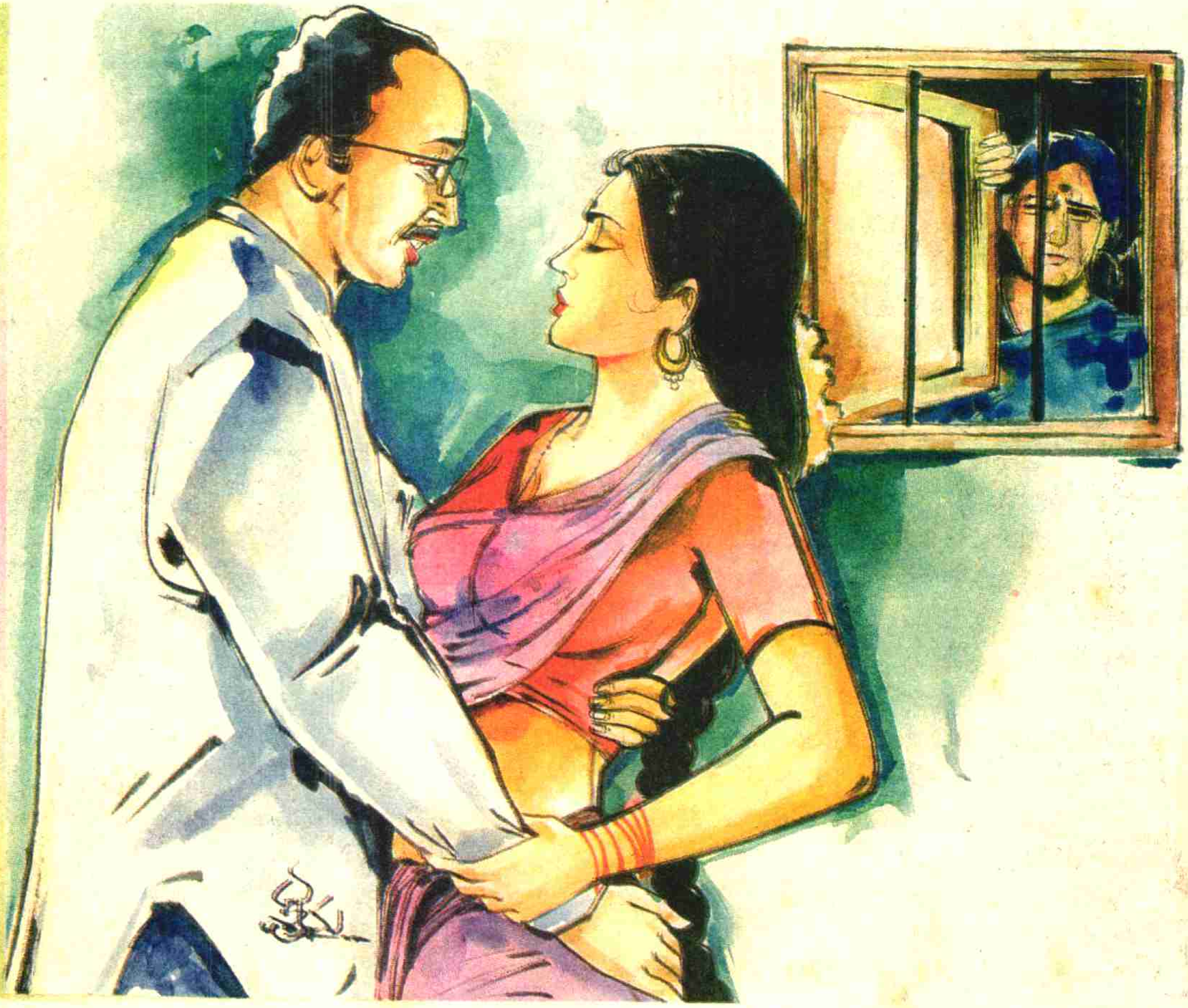

''పార్వతీ..వోమారు యిలా వస్తావూ?''

ఒకసారి..భర్త పిలుపు పట్టించుకోలేదు పార్వతి

రెండోసారి..భయం వేసింది. యిప్పుడు వెళ్లటం ఎలా? యింటి నిండా పిల్లలు... పెద్దలు..యింకాస్సేపట్లో రాబోయే పేరంట్రాండ్రు.

గత సంవత్సరం శ్రావణ శుక్రవారం నాడు కూడా...యిలాగే తలంటే పోసుకొంది.

ఆయన చూపులన్నీ తన మీదే! వెంట వెంట తిరిగేడు. కొంటె చూపులతో సున్నిత భాగాల్ని గుచ్చేడు. తనకు అవసరం లేని సహాయాలు చేయబోయేడు.

''తడిపొడిగా వున్న ఆ జుట్టు...పట్టుచీరె.....నుదుట సూర్యబింబంలా కుంకుమబొట్టు.....మెడలో బంగారు నగలు....ఆ కచకుచాలు....''

''ఛీ..''

''ఆ 'ఛీ' లో ఎంత తమకం...కోరిక...మాధుర్యం...''

''చాల్చాలు..యివాళ వరలక్ష్మి వ్రతం...''

''నేనూ వరలక్ష్మి పూజే చేస్తున్నాననుకోరాదూ?
ఓం...రత్యైనమః..చంద్రవదనాయైనమః...విష్ణువక్షస్థల స్థితాయైనమః,
ఉదారాంగైనమః...''

అడల్ట్స్ ఓన్లీ!

''యింక ఆపుతారా యీ స్తోత్ర పాఠం''

''నువ్వు వరలక్ష్మివవుతే నేను శ్రీమన్నారాయణుడనవుతా..నువ్వు రతీదేవివైతే నేను మన్మధుడినవుతా''

ఆ రోజంతా అంతే. రాత్రికి కాని చల్లారలేదా మనిషి.

ఆనాడు తామిద్దరే! ఏం చేసినా, ఏం మాట్లాడుకొన్నా సరిపోయింది.

కానీ యివాళ! అదే ధోరణి అవుతే ఎలా? నిగ్రహించుకోవద్దూ? ఇంగితం జ్ఞానం యిసుమంతైనా లేని మనిషి. ఏళ్లు రాగానే సరా?

''పార్వతీ...వోమారు యిలా వస్తావూ?'' ముచ్చటగా మూడోసారి గంట వాయించాడు. యిక కోపాలు...తాపాలు...అలకలు.

''అమ్మాయ్ శ్రీదేవి. మీనాన్న పిలుస్తున్నారు. ఏం కావాలో కనుక్కో..''

''ఏం నాన్నా? ఏం కావాలి?''

''మీ అమ్మతో ఏకాంతం కావాలి'' అనేవాడే.

కంట్రోల్ చేసుకొని ''మీ అమ్మనోసారి యిలా రమ్మని చెప్తావా అమ్మా. చాలా అర్జంట్ పనివుంది.''

''అదేమిటో నాకు చెప్పరాదా ఏం? అమ్మా అర్జంట్ పనిలో వుండే నన్ను పంపింది'' కూతురు దాడికి హతాశుడయ్యాడు రంగనాథం..చల్లబడ్డాడు.

నెల రోజుల క్రితం దాకా కొడుకు వొక ఊళ్లో, కూతురు మరో ఊళ్లో ఉద్యోగాలు చేసేవారు. కష్టపడి బదిలీలు చేయించుకొని యిద్దరూ యీవూరు వచ్చి పడ్డారు.

మర్నాడే బాబు బాధ్యతని రంగనాథం మీద, బేబీ బాధ్యతని పార్వతి మీద నెట్టేసారు.

''మీ చేతుల్తో పెంచినవారంతా పైకొచ్చారు. బాబు, బేబీ కూడా మీ చేతుల్లో పడ్తే పైకొస్తారని మా విశ్వాసం''

ముసలాళ్లు ఉబ్బిపోయారు. బాధ్యతను తీసుకొన్నారు.

రెండు రోజుల తర్వాత యిద్దరికీ తెల్సి వచ్చింది. తమ బిడ్డల్ని పెంచిన కాలానికి

యీ కాలానికి భేదం వుంది. తత్వాల లోనూ భేదం వుంది. తెలివి తేటలు మాత్రం? యిప్పటి పిల్లల్ని పెంచటం అంత సులభం కాదు.

అయినా అసలుకన్నా కొసరు తీపి కదా? విశ్రాంతి తీసుకోవాల్సిన వయసులో క్షణం విశ్రాంతి లేకపోవటంలో కూడా తియ్యతనం వుంటుందేమో!

''అత్తయ్యాగారూ దీని గోల భరించ లేకుండా వున్నాం. మీ దగ్గర పడుకోబెట్టుకోండి'' బేబీని తమ బెడ్ మీద పడేసి పోయింది కోడలు.

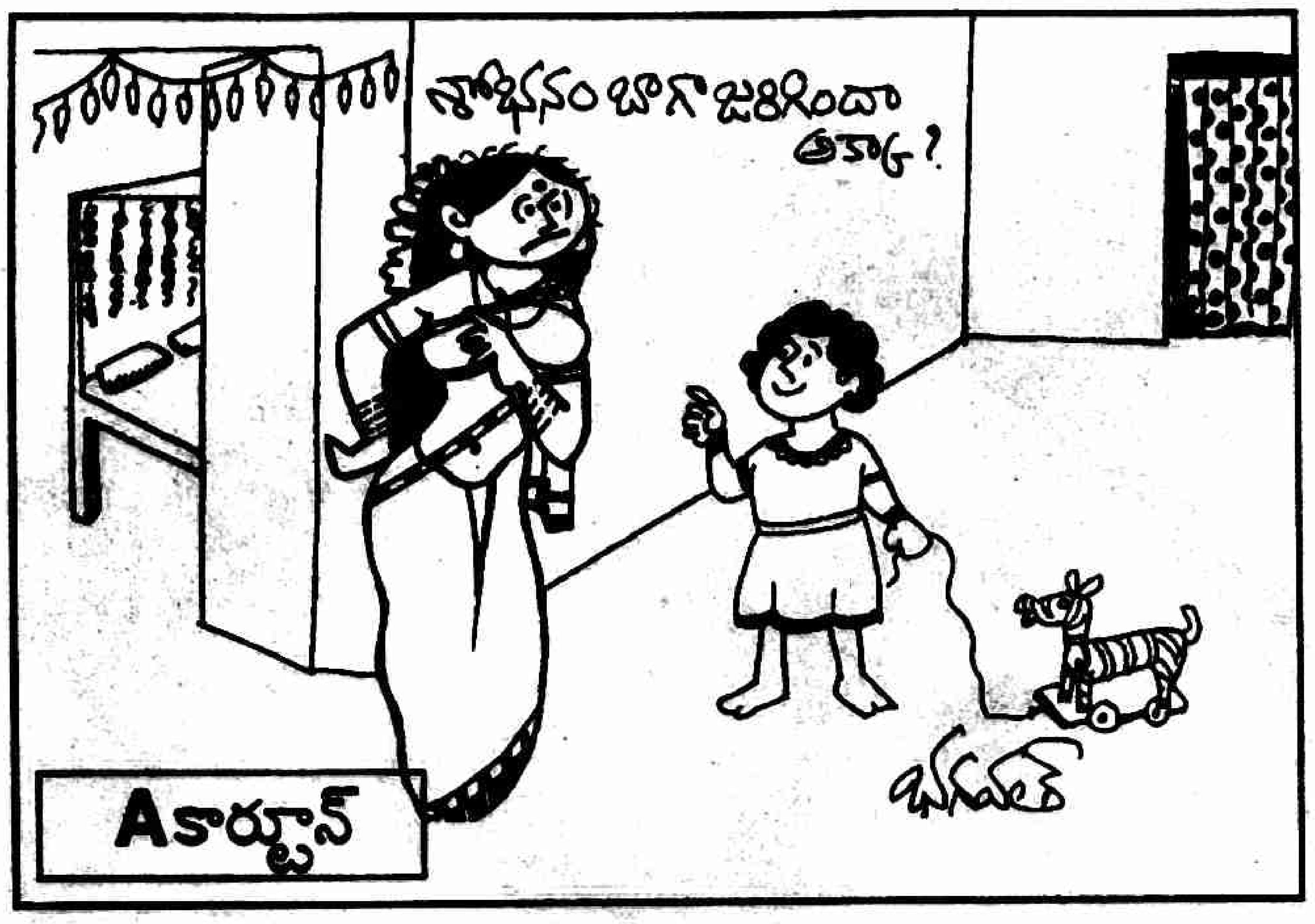

యీ పరిణామం రంగనాధానికి రుచించలేదు.

''పిల్లలు తల్లిదండ్రుల దగ్గర పడుకోటమే సహజంగా వుంటుంది. యీ కొత్త అలవాటు పిల్లలకీ మంచిది కాదు. మనకీ మంచిది కాదు. బేబీని వాళ్లమ్మ దగ్గర వదిలేసిరా''

''యింకా నయం. కోడలుతోనే అన్నారు కాదామాట? యింకా ఎంత కాలం మనం వొకే మంచం మీద పడుకోటం? పిల్లలు యిప్పుడే చెవులు కొరుక్కొంటున్నారు! రేపు పబ్లిక్‌గానే అనేసినా అనెయ్యగలరు. యివాళ నుంచి మన పక్కలు వేరు వేరుగా వేస్తాను'' పార్వతి హాల్‌లో తన పక్క వేసుకొంది.

అలా పక్కలు వేరయినా మనుష్యులు వేరుకాలేదు. రహస్య విజిట్స్ అటూ యిటూ జరిగేవి.

చెల్లెలితో పోటీ పడి బాబు కూడా నాయనమ్మ పక్కలో చేరటంతో అక్కడ 'నో వేకెన్సీ' బోర్డు తగిలించినట్లయింది.

పైగా బాబిగాడు కంతిరీ వెధవ. నాయనమ్మను గట్టిగా కౌగిలించుకుని పడుకొనేవాడు. ఆమె కదిల్తే లేచేవాడు.

అప్పటికీ వొకసారి భర్త బలవంతం మీద పార్వతి రంగనాధం గదిలోకి వచ్చింది. తలుపులు వేస్తానంటే పార్వతి వొప్పుకోలేదు. దగ్గరికి వేసింది.

''పార్వతీ.....మనిద్దరం యిలా..ఎన్నాళ్లయిందో..?'' ఆమెను కౌగిలించుకొని జాకెట్ హుక్స్ వూడదీస్తున్నాడు.

''నానమ్మా'' అంటూ యిద్దరు పిల్లలూ ఏడుస్తూ వచ్చారు.

అంతా రసాభాస!

''ఛీ! పిల్లలముందు తలకొట్టేసినట్లయింది. అయినా యింకా యీ వయసులో కూడా ఆ'యావ' ఏమిటో? సరసాలు, సర్దాలు ఏమిటో? అనుభవించినంత కాలం అనుభవించాముకదా? మళ్లీ మరోమారు యిలా చేస్తే నేనూరుకోను. మీకు మర్యాద వుండదు సుమండీ'' మర్నాడు సమయం చూచుకొని భర్తకు వాతలు పెట్టింది పార్వతి.

''అప్పటికి నీకా 'యావ' లేనట్లు? తప్పంతా నాదే అయినట్లు!''

అది మొదలు వాళ్లిద్దరి మధ్యా ''పిల్లీ-ఎలుకా'' ఆట ఆరంభమయింది.

''నా చిన్నప్పటి నుంచి చూస్తున్నాను. 'పార్వతీ పార్వతీ' అంటూ అమ్మ నామ స్మరణం చేస్తుంటావెప్పుడూ, అమ్మ ఎంతకని చేస్తుంది నాన్నా, ఉద్యోగం తొందరేం లేదుగా? మీ పనులు మీరు చేసుకోటం నేర్చుకోవాలి'' కూతురు వాయించేసింది.

''అలా చెప్పమ్మా ఆయనగారికి..''

కూతురు మాటలకి కోపం రాలేదు రంగనాధానికి ''చిన్నపిల్ల దానికేం తెల్సు అసలు విషయం'' అని నవ్వుకోబోయాడు. యింతలో భార్య 'తందాన తాన' అనటం గుండెల్లో గుచ్చుకొంది. కోపం వచ్చింది. పట్టుదల పెరిగింది.

ఆ సాయంకాలం కూతురు కోడలు పక్కింటికి పేరంటానికి వెళ్లేరు. పసి పిల్లలు వారి వెంట పడ్డారు. కాస్త పెద్ద పిల్లలు ఎదురుగ్గా వున్న ఖాళీ స్థలంలో 'క్రికెట్' ఆడుతున్నారు. కొడుకు, అల్లుడు రాచకార్యం మీద ఎక్కడికెళ్లారో? పేరంటాడెవరైనా వస్తే 'రిసీవ్' చేసుకోటానికి పార్వతి మాత్రం యింట్లో వుండిపోయింది.

పిల్లి-ఎలుక ఆట అప్పుడు క్లయిమాక్స్‌కు చేరుకొంది.

పొంచివున్న పిల్లి ఎలుకను అమాంతం పట్టుకొంది. తన స్థావరంలోకి ఎత్తుకుపోయింది.

''ఛీ.ఛీ..ఏమిటండీ యీ బలాత్కారం?''

''నువ్వు సన్యాసినివి కాదు. నేనూ కాదు. మరి మనకీ శిక్షదేనికట?''

ఆమెను మంచం మీద కూర్చోపెట్టి ప్రేమగా దగ్గరికి తీసుకొన్నాడు.

షాక్!

ఆమె యిప్పుడు పార్వతి కాదు. మంచుబొమ్మ!

★★★

శ్రావణ శుక్రవారం నోములయ్యాక ఆదివారం అంతా ప్రయాణం కట్టేరు.

కొడుకు కేంప్‌కీ, కోడలు పిల్లలతో మంగళవారం నోములకి పుట్టింటికి, కూతురు అల్లుడు తమ ఊరికి....

యిక తను-పార్వతి-ఏకాంతం! తీరిగ్గా చర్చల ద్వారా సమస్యలన్నిటినీ పరిష్కరించుకోవచ్చు.

''అమ్మా. నువ్వు నాతో రారాదూ? నాలుగు రోజులు మా యింట్లో విశ్రాంతి తీసుకొన్నట్లుంటుంది కదా? ఏం నాన్నా?''

''నాదేముందమ్మా.. మీ అమ్మ యిష్టం'' వెల్లదన్న ధీమాతో అన్నాడు.

''నేనూ అదే ఆలోచిస్తున్నానే. ఎప్పుడూ యిల్లూ చాకిరీ! యిదే నా బతుకు? పైగా మీ ఊరికెవరో బాబాగారొస్తున్నారని అల్లుడు చెప్పేడు''

అనటమేమిటి? అప్పటికప్పుడు ప్రయాణానికి సిద్ధం కావటమేమిటి? మాటమాత్రం భర్తతో చెప్పకుండా వెళ్లిపోవటమేమిటి? అంత చకచకా జరిగిపోయాయి.

కానీ బస్సు ఊరి పొలి మేరనన్నా దాటకముందే రంగనాధం గుర్తుకొచ్చాడామెకు. బస్సు దూరమయ్యే కొద్దీ అతనామె మనసుకు దగ్గర కాసాగేడు. ఆ రాత్రి కూతురింట్లో

A జోక్స్

ఆ రెండూ..... ఎలా?

[illegible] అమ్మాయిని ఓ యువకుడు [illegible] చూస్తూ ''ఆ [illegible]?'' [illegible] ''[illegible]'' అంది. ''పోనీ ఆ రెండూ [illegible]'' అన్నాడు [illegible].

-[illegible] రవికుమార్ (లక్ష్మీనారాయణపురం)

★★★

రాధతో అంది చిట్టి ''మా ఆయనకు [illegible] తెలుసా?'' ''[illegible] నువ్వు [illegible] నేను మీ యింటికొస్తే ఏమన్నాడో తెలుసా?'' ''ఏమన్నాడు?'' ''ఏంటోయ్ రాణీ [illegible] దబ్బపండులా తయారవుతున్నావ్ అని గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడే'' అని [illegible].

-సవ్యసాచి (అమీర్‌పేట)

★★★

ఆమెకు అన్నం సహించలేదు. కంటిమీదికి నిద్ర రాలేదు.

''ఏమ్మా అలాగున్నావు? నాన్న గుర్తుకొస్తున్నాడా?'' తల్లి బాధను గుర్తించినట్లు అడిగింది శ్రీదేవి.

''ఛ! ముసలితనంలో నీ యింట్లో ఆయన గుర్తుకురావటమేమిటి! నా యిల్లు గుర్తుకొచ్చింది.''

''యింట్లో మాత్రం ఏముంది? ఏం గుర్తుకువచ్చింది?''

''ఏదో గుర్తుకువచ్చింది. నీకెందుకు? అన్నీ నీకు చెప్పాలా?'' చిరాకు పడింది పార్వతి.

''పోనీ నాన్నకు ఫోను చేయరాదూ?''

''ఎందుకట! విరహ బాధను చెప్పుకోమంటావా?'' రెచ్చిపోయింది.

భోజనం అయ్యాక హఠాత్తుగా అంది-

''బస్సు ఎన్ని గంటలకుందో ఫోను చేసి కనుక్కో. నేను వెంటనే బయల్దేరాలి''

అల్లుడికి చెప్పిపోవటం మర్యాద అన్న ఆలోచన కూడా రాలేదు.

బస్సెక్కిన దగ్గరి నుంచి భర్త ఊహలే!

భర్త తన కన్నా అందగాడు. విద్యావంతుడు. పెళ్లినాటికే నాటకాలు వేసి పేరు సంపాదించాడు.

''అలాంటి భర్త నీకు చిక్కటం నీ అదృష్టమే పార్వతీ'' పెళ్లయిన కొత్తల్లో అంతా పొగిడేవారామెను.

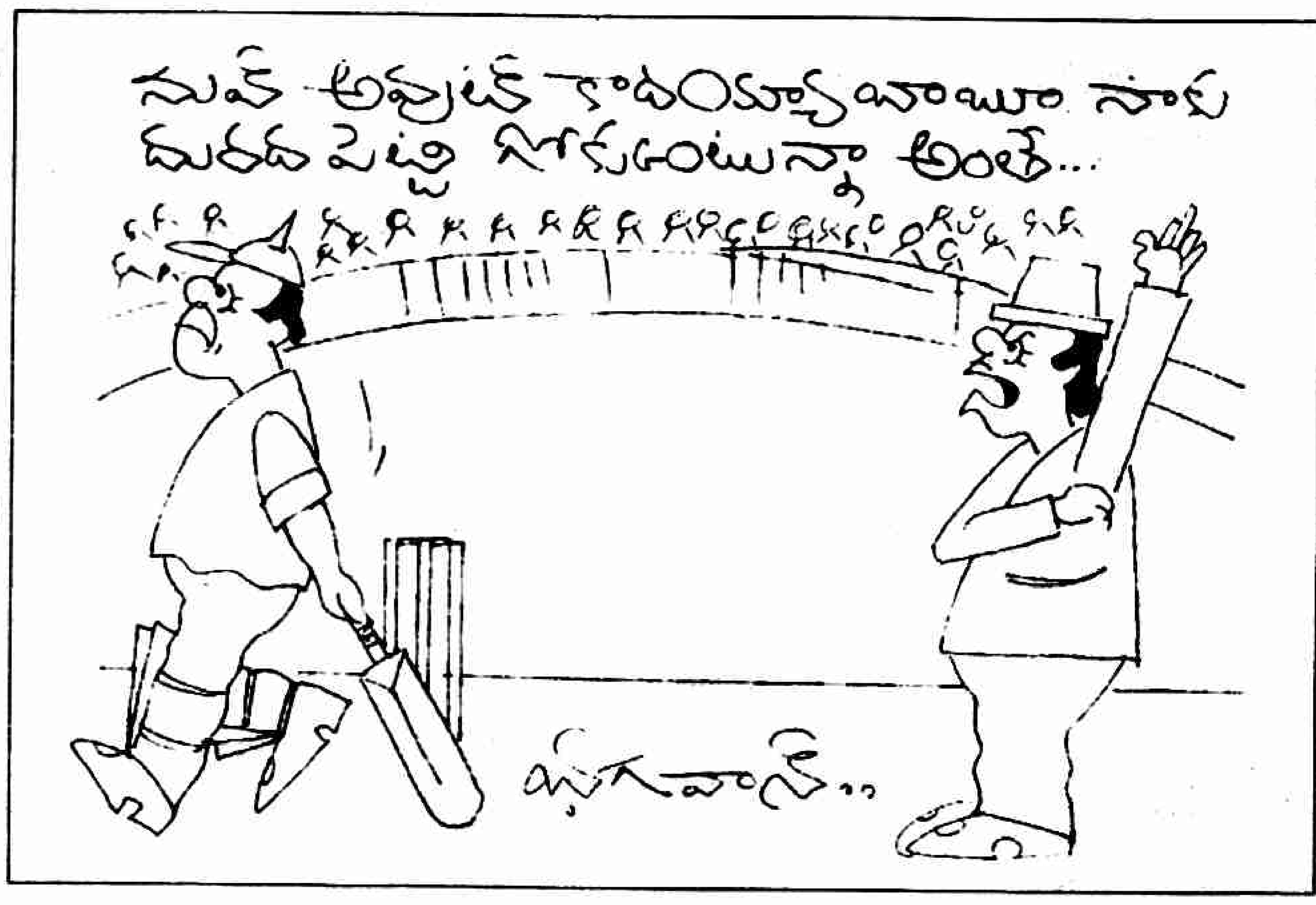

మొదట్లో తన జీవితం రొటీన్‌గానే జరిగిపోయింది. అతనికి నాటకాలు రాయటం-

వెయ్యటం..వేయించటం...తనకి పురుళ్లు పుణ్యాలు..పిల్లల ముద్దు మురిపెలు...!

ఉన్నట్లుండి అతను నాటకాలు వేయటం, వేయించటం మానుకొన్నాడు. కాగితాల మీద రాయటం వరకే పరిమితమయ్యాడు. అప్పటికి పిల్లలు కూడా కాస్త పెద్దవాళ్లయ్యారు.

యవ్వనపు శరీరాకర్షణ, కోరికలు యిద్దరిలోనూ తగ్గేయి.

తన శరీరపు బిగువు తగ్గింది. అంతా అందంగా వుంటాయని పొగిడిన పొడవాటి నల్లని జుట్టు ఊడిపోయింది. ఉన్న కాస్త జుట్టు కూడా నెరిసిపోయింది. వక్షోజాలు జారిపోయాయి. శరీరం లావెక్కింది.

పెళ్లి నాటి తనకు, యిప్పటి తనకు పోలికే లేదు. కానీ అతను తనపైన వెర్రి ప్రేమను పెంచుకొన్నాడు.

''అప్పుడూ యిప్పుడూ ఎప్పుడూ నీలోని ప్రతి అణువూ నాకు అందంగానే కన్పిస్తున్నది పార్వతీ..ఆకర్షణగా వుంది.''

''అది నా గొప్పకాదు. మీ మనసు గొప్ప''

''కళ్లతో చూస్తే అందం, వికారాలు రెండూ కన్పిస్తాయి. మనసుతో చూస్తే అంతా అద్వైతమే. అందమే. నువ్వు అలాగే చూడటం అలవాటు చేసుకోవాలి. ప్రేమ, ప్రేమను పెంచుతుంది. తృప్తినిస్తుంది. స్త్రీ, పురుషుల మధ్య తొంభై శాతం

మొనగాళ్ళంటే మగువలకిష్టం

మొనగాళ్ళకు ఇష్టం

సుఖమయ దాంపత్యానికి సాటిలేని సంతృప్తికి

ఫిజికెమ్స్

ఒజోమెన్

క్యాప్సూల్స్

- పుష్టికర యవ్వన శక్తి
- నూతన ఉత్సాహమునకు
- ప్రతిరోజు 2 క్యాప్సూల్స్ పాలతో సేవించండి
- అన్ని మందుల షాపులలో లభించును.

4 క్యాప్సూల్స్ గల 2 ఖాళీ ఫాయిల్స్ పంపిన వారికి ఒక పర్సు **ఉచితం**

మరిన్ని వివరాల కోసం పోస్టు కార్డు వ్రాయండి.

ఫిజికెమ్ లేబరేటరీస్

పి.బి. నెం. 84, విజయవాడ - 520 001.

రెండు హృదయాలను కలిపే అద్భుత శక్తిదాయిని - సుఖమయ ఆనంద ప్రదాయిని

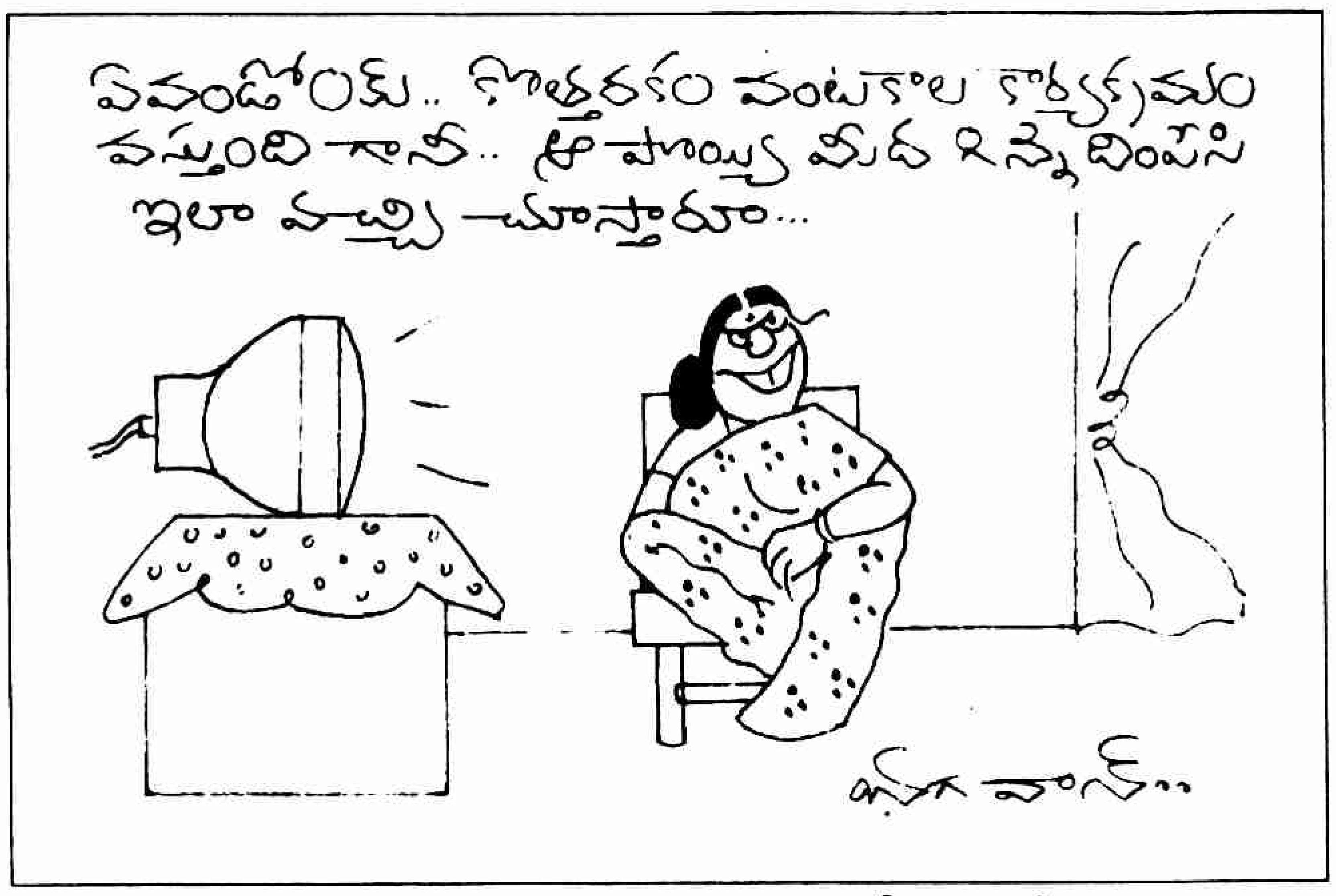

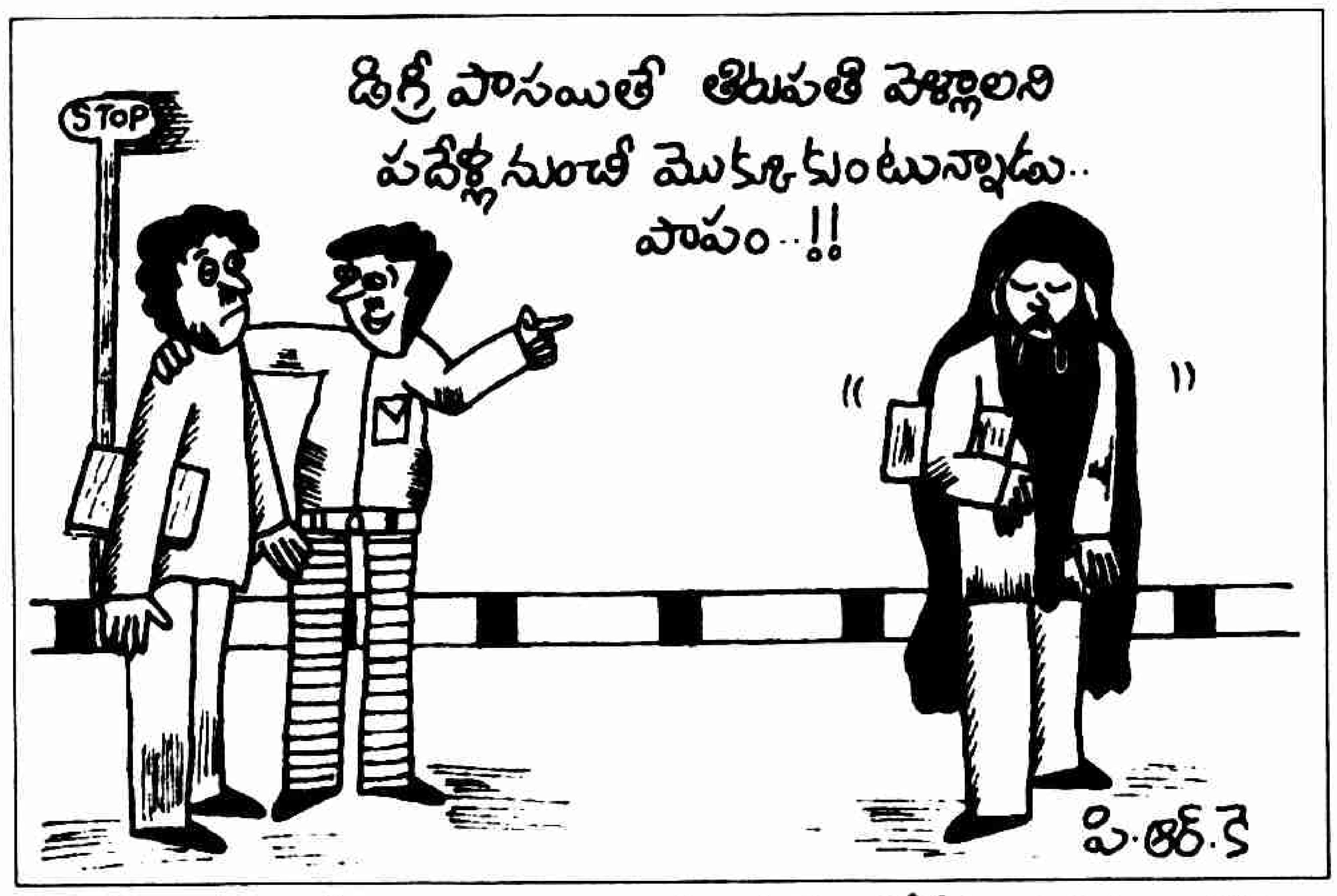

మనస్పర్థలు రావటానికి కారణం- యీ సత్యం తెల్సుకోకపోవటమే. పరస్పర నిందారోపణలు ప్రేమను చంపుతాయి. అసంతృప్తిని రగిలిస్తుంది.''

అంతకుముందు తను అతని మొహం నల్లబడిందని, తల సిమెంట్ రోడ్డులా మారిందని, మీసాలు గడ్డం నెరిసిపోయాయని, కంటికి భూతద్దాల కళ్లజోడు వచ్చిందని, మోకాళ్లు పట్టుకుపోయాయనీ ఎగతాళిగా అనేది. కానీ ఆ ప్రేమపాఠం చెప్పిన తనకు అతను పెళ్లి చూపుల నాడు ఎలా కన్పించాడో అలాగే కన్పించసాగేడు.

పెళ్లయిన కొత్తల్లో కూడా అతను ఆఫీసు నుంచి నాటకాలని ఎక్కడెక్కడో తిరిగి అర్ధరాత్రి యింటికొచ్చేవాడు.

రిటైరు కావటానికి ముందు అయిదున్నరకే యింటికొచ్చేవాడు. ఆ తర్వాత షికారు వెళ్లి అస్తమించే సూర్యుడిని, ఆకాశాన్ని, మబ్బుల్ని, ఆటలాడుకొనే పిల్లల్ని, యువజంటలని చూడటం..గాలిని, చీకటిని, ప్రకృతిలోని వింత వాసనను అనుభవించటం..

ఒకేసారి భోజనం...వొకేసారి పడక.....

''మనం ఎప్పుడూ యిలాగే సహజంగా వుండాలోయ్. వృద్ధాప్యం రావటం సహజం..దాన్ని గురించి విపరీతంగా ఆలోచించటం అసహజం. కళ్లు మూసిందాకా భార్యాభర్తలు ఎప్పుడూ మనసా వాచా కర్మణ్యా ఏకరూపంగా వుండాలి.''

'అలాగే' అంటూ తాను అతడినారోజు అల్లుకుపోయింది.

కానీ యిప్పుడు తనేం చేసింది? ఏదో మైకంలో పడి అసహజంగా ప్రవర్తించింది. అతడిని వొంటరిగా వదిలి వచ్చేసింది.

ఎందుకు?

బస్ స్టేషన్ ఎప్పుడొచ్చిందో, ఎలా దిగిందో, ఆటో చేసుకొని ఎలా యిల్లు చేరిందో ఆమెకే తెలియదు.

ఎక్కడి నుంచో తెలుగులో వార్తలు విన్పిస్తున్నాయి. యింట్లో లైట్లు వెలుగుతున్నాయి.

ఆమె మెల్లగా లోపలికెళ్లింది. తలుపు నెట్టబోయీ ఛటుక్కున ఆగింది.

''యింకా ఏమోననుకొన్నాను! వయసు పండినా గొప్ప సరసులండీమీరు''

''శరీరానికే కాని వయసు బాధ మనస్సుకు లేదు. వయసులో వున్నా మానసిక చైతన్యం లేని వారు శృంగార రహస్యాలని తెల్సుకోలేరు. వయసు జారిపో తుండగా నేనీ రహస్యాన్ని తెల్సుకొన్నాను. జీవితాన్ని ఫలవంతం చేసుకొన్నాను.''

''అయితే యివాళ నా అవసరం ఎందుకు వచ్చినట్లో?''

''ఎందుకంటే...ఏం చెప్పనులే!'' అతను నిట్టూర్చాడు.

పార్వతి యింక ఆగలేకపోయింది. కిటికీరెక్కలు నెట్టి లోపలికి చూచింది. అందంతో, యవ్వనంతో ఆ అమ్మాయి ధగ ధగ లాడిపోతున్నది.

''మీరేం బాధపడకండి. ఐ లౌయూ...నేనున్నాను. నాకు పెళ్లి అక్కర్లేదు. డబ్బు అక్కర్లేదు. రసికత్వం వున్న మీరుంటే చాలు''

ఆమె రంగనాధాన్ని దగ్గరికి తీసుకొని అతడి తలను తన గుండెల మధ్య హత్తుకొంది.

పార్వతి తనను తాను మర్చిపోయింది. తన ధన తను మానాలను ఎవరో ఎత్తుకు పోతున్నట్లనిపించింది. వొడిలోని పసిబిడ్డను ఎవరో లాక్కుపోతుంటే పులిలా విజృంభించే తల్లిలా, గోమాతలా ఆమె తలుపు తోసుకొని లోపలికెళ్లింది. ఆ యువతి జుట్టు పట్టుకొని లాగి బలవంతంగా అవతలికి నెట్టింది.

''నేను వచ్చేసేనండీ, వచ్చేసేను. నేను మీ భార్యను''

''అంతేకాదు, నా శృంగార దేవతవు''

''మరి అదెవత్తో దాన్నెందుకు తెచ్చేరు?''

''మన శృంగారం కాస్త శృతి తప్పింది కదా? సరిచెయ్యటానికి''

''అంటే?''

''మితిమీరిన భయం, భీతి, సిగ్గు, భార్యాభర్తల మధ్య వుండాల్సిన సాన్నిహిత్యాన్ని దూరం చేస్తుంది. ఆ మానసిక జబ్బు వున్న వారు మంచు బొమ్మలుగా మారుతారు. ఆ జబ్బుకు మందు, ప్రేమించిన వారిని కోల్పోతామేమోనన్న భయాన్ని కలిగించటమే''

పార్వతి వొళ్లు మర్చిపోయినట్లు భర్తను కౌగిలించుకొని ముద్దుపెట్టుకొంటూ అతని చెవిలో గొణిగింది తియ్యగా.

''నా భర్తను కౌగిలించుకోటానికి నేనెందుకు భయపడాలి?''

★

ఒంటరి సంగీతం!

గుల్షన్ కుమార్ హత్య కేసులో నిందితుడు నదీమ్ లండన్ నుంచి ఇంకా భారత్‌కి చేరలేదు. ఇదిగో అదిగో అంటూ వినిపిస్తూనే వుంది గానీ, అతని జాడ లేదు. ఈలోగా నదీమ్-శ్రవణ్‌లతో తమ చిత్రాలకి సంగీతాన్ని సమకూర్చుకునే నిర్మాతలకు ఏం చేయాలో బోధపడక కొంతమంది వేరే వారిని బుక్ చేసుకుంటున్నారు. అయితే నటుడు రిషీ కపూర్ తొలిసారిగా దర్శకత్వం వహిస్తున్న తన చిత్రానికి సంగీత దర్శకులుగా నదీమ్-శ్రవణ్‌లను గతంలోనే నిర్ణయించుకుని ఇప్పుడు నదీమ్ లేకపోయినా కూడా శ్రవణ్ ఒక్కడితోనే పాటల రికార్డింగ్ జరపడం బాలీవుడ్ జనాల్ని ఆశ్చర్యపరిచింది. అసలు నదీమ్ కేసు నుంచి బయట పడతాడా? లేదా? ఇక శ్రవణ్ సింగిల్‌గానే ఇలా కంటిన్యూ అవుతాడా? అనే సందేహాలకు కాలమే జవాబు చెప్పాలి.

-జె.ఎం.